

การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง
เพื่อส่งเสริมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย*
Storytelling Activity with Hypothetical Situation to Support Moral
of Early Childhood Children

สิริรัตนา มุงคุณโคตร และทัศนีย์ นาคุณทรง
Sirirattana Mungkonkot and Tassanee Nakunsong
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: sirira281@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กนักเรียนชาย-หญิง ที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเมทนีดล ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 3 ระดับ จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมุติฐานด้วยการทดสอบค่าที่ Paired t-test และวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ: คุณธรรม; นิทาน; สถานการณ์จำลอง; เด็กปฐมวัย

Abstract

The study of storytelling activity with hypothetical situation to support moral of early childhood children had aimed to study early childhood children's moral behaviors pre-post after using storytelling activity hypothetical situation. The sampling group were 15 male and female children age between 5-6 years old studying at Methaneedol School, Muangkao sub-district, Muang district, Khonkaen province. The research instrument was 20 items of moral behaviors observation form with three rating scales. The form concluded with 20 points. The researcher analyzed the data by computing mean and standard deviation.

The result was as follows: Moral behavior of early childhood children showed that the points after using storytelling activity in hypothetical situation was higher than before using the activity.

Keywords: Moral; novel; hypothetical situation; early childhood children

1. บทนำ

สถานศึกษาต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ นอกจากนี้จากการศึกษาข้อมูล การประชุมเชิงปฏิบัติการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมเด็กและเยาวชนไทยได้กำหนดยุทธศาสตร์ทั่วไปที่ใช้เป็นพื้นฐานในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเยาวชนที่ประชุมได้มีมติให้เน้นการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เข้มแข็ง ครูทุกคนต้องสอดส่องเอาใจใส่นักเรียนและร่วมมือกับพ่อแม่ในการอบรมเลี้ยงดูและแก้ไขพฤติกรรมลูกหลาน สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ โดยใช้กิจกรรมนักเรียนตามความสนใจหลากหลาย โดยเฉพาะกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อป้องกันไม่ให้อาจารย์ไปมีวุ่นวายกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม การปรับปรุงการสอนคุณธรรมจริยธรรมในรูปแบบที่เน้นการปฏิบัติจริงและปรับปรุงแบบให้ทันสมัย ปัญหาอีกประการหนึ่งซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาจริยธรรม โรงเรียนและผู้บริหาร ครู ทั้งผู้ดูแล ขาดแนวคิด ขาดองค์ความรู้ ขาดแรงจูงใจในการปรับพฤติกรรม เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อเสริมสร้างจริยธรรมของโรงเรียนตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องพัฒนาจริยธรรมของเด็กควบคู่กันไปกับการพัฒนาประเทศด้านอื่นๆ

ดังที่กล่าวในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 11)

การศึกษาจะต้องพัฒนาเด็กให้มีความรู้ความสามารถจนสามารถประกอบอาชีพได้ ต้องให้เด็ก รู้จักการทำงาน และรู้จักดูแลสุขภาพอนามัยให้แข็งแรง และต้องอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรมที่ดี คุณธรรมจริยธรรมเป็นความดีที่พึงประพฤติปฏิบัติต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อสังคม เพื่อก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองขึ้นในสังคม บุคคลที่มีคุณธรรมจริยธรรมจะเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของ สังคม และถ้าสังคมใดที่มีบุคคลที่มีคุณธรรมจริยธรรม จะทำให้สังคมนั้นพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว ในทาง ตรงกันข้ามถ้าบุคคลในสังคมขาดคุณธรรมจริยธรรมอันเป็นมาตรฐานกลางย่อมมีความสับสนอลเวง มีผลลบต่อการพัฒนา และมุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรมกระบวนการ เรียนรู้ และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุล โดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด ทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 3)

การส่งเสริมพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น ทำให้เกิดควมมีวินัยในตนเอง (Self-Discipline) ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก การมีวินัยในตนเองนอกจากจะส่งผลให้บุคคลประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต ได้รับการยอมรับ นับถือ ชื่นชมจากบุคคลอื่นๆ ที่รู้จักแล้ว ยังส่งผลให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติ มีความสงบสุขเจริญก้าวหน้า เป็นสังคมที่มีคุณภาพ ดังนั้น จึงควรพัฒนาให้บุคคลมีวินัย ในตนเอง ตั้งแต่เด็กและรักษาไว้อย่างต่อเนื่อง ความสำเร็จทั้งหลายทั้งปวงในชีวิตขึ้นอยู่กับความสามารถ ในการกำหนดเป้าหมายที่ท้าทาย แล้วมุ่งสู่เป้าหมายเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็งานที่ยากเพียงใดและจะต้องใช้ เวลนานานเท่าใดก็ตามจนกว่าจะบรรลุเป้าหมายเหล่านั้น ความสามารถในการจูงใจตนเองให้มีความเพียร พยายามไม่ย่อท้อจนกว่าจะบรรลุเป้าหมายก็คือวินัยในตนเอง (บุญชม ศรีสะอาด, 2555, หน้า 3-15) ซึ่งการมีวินัยในตนเองมีความสำคัญยิ่ง หากปราศจากการมีวินัยในตนเอง แม้จะมีคุณธรรมหรือความรู้ อันลุ่มลึกเพียงใด ก็ไม่สามารถจะยังผลอันพึงปรารถนาให้บังเกิดขึ้นได้ วินัยในตนเองเป็นส่วนผสมสำคัญ ในการกระทำ ทุกอย่างให้เป็นผลสำเร็จ อันนับว่าเป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่ความมุ่งหมาย การมีวินัยในตนเอง นอกจากจะเป็นการกระทำเพื่อความรู้ คุณธรรม ภายในตัวบุคคลไปใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังเป็นการกระทำ ในอีกหลายประการด้วยกัน ได้แก่ เป็นการจัดระเบียบของชีวิตให้ดำเนินไปด้วยความ เข้าใจอันดี ให้บรรลุถึงความมุ่งหมายในชีวิต เป็นการกระทำที่ให้ความสำคัญกับสิ่งที่อยู่ไกลในอนาคต มีความตึงตังมากกว่าสิ่งที่อยู่ใกล้ในปัจจุบันและมีความตึงตังน้อยกว่า เป็นการกระทำเกี่ยวกับการ ระวังยับยั้งความรู้สึก การบังคับควบคุมขจัดความอยากได้และการผัดผ่อนความพึงพอใจออกไป (ปรีชา ธรรมา, 2546, หน้า 3)

การจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้นิทานสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ใช้ในการสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ บ่มเพาะพฤติกรรมที่ตึงตังลักษณะชีวิตที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต

และช่วยให้เด็กใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างดี ในการเล่านิทาน มีจุดมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป ครูสามารถเลือกนำมาใช้กับเด็กได้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการส่งเสริม เพราะเป็นนิทานที่มีอยู่แล้ว หาได้ง่าย มีทั้งที่เป็นหนังสือและเป็นนิทานที่มีรูปประกอบ ซึ่งครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กสามารถนำมาเล่าให้เด็กฟัง โดยที่ครูไม่ต้องแต่งเอง (เรื่องศักดิ์ ปิ่นประทีป, 2548, หน้า 27) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของแบนดูรา (Bandura) ที่ว่า การเรียนรู้ทางสังคม เกิดจากการได้เห็นการกระทำอันเป็นตัวอย่างจากบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เพราะพฤติกรรม หรือการกระทำของตัวละครในนิทานจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ สามารถจำแนกพฤติกรรมของตัวละครที่ตนเองชื่นชอบ และเลียนแบบตัวละคร ดังนั้น นิทานที่จะนำมาเล่าให้เด็กฟังนั้น ควรเป็นนิทานที่ปลูกฝังพฤติกรรมที่มีวินัยในตนเอง ซึ่งอาจใช้เทคนิคการเล่านิทานประกอบท่าทางหรือสวมบทบาทเป็นตัวละครในนิทานจากสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นจากนิทาน (สิริมา ภิญโญนนตพงษ์, 2550, หน้า 65)

การจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เป็นวิธีช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ โดยการนำเอาสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือคล้ายคลึงกับความเป็นจริงในนิทานมาจำลองเป็นสถานการณ์ให้ได้ทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง โดยให้เด็กได้ลงไปอยู่ในสถานการณ์นั้นๆ และมีปฏิริยาตอบโต้กัน วิธีการนี้จะช่วยให้เด็กได้มีโอกาสทดลองแสดงพฤติกรรมต่างๆ ทำให้เข้าใจและเกิดความเชื่อที่จะนำไปใช้ ซึ่ง สิริมา ภิญโญนนตพงษ์ (2550, หน้า 10) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ควรให้เด็กเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) ซึ่งเด็กเกิดการเรียนรู้จากการลงมือกระทำด้วยตนเอง จะส่งผลต่อการพัฒนาคุณธรรมด้านความรับผิดชอบ และความมีวินัยในตนเองของเด็ก ดังนั้น การแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองจากนิทาน จึงเป็นเทคนิคที่ดีวิธีหนึ่ง และเหมาะสมกับการนำมาช่วยฝึกและพัฒนาพฤติกรรมในชั้นเรียน โดยผู้แสดงและผู้ชมสามารถเรียนรู้พฤติกรรมของตัวละคร ทั้งที่ควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติ โดยเด็กจะสังเกตและจำแนกจากตัวละครที่นำมาเป็นแบบอย่าง และนำมาปรับปรุงพฤติกรรมของเด็ก จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า การเล่านิทาน ประกอบการใช้สถานการณ์จำลองสามารถที่จะพัฒนาพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ และความมีวินัยในตนเอง ที่จะทำให้เด็กอยู่ร่วมกับผู้อื่นจากการปฏิบัติตน คือ การทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มกับผู้อื่น การแบ่งปัน และการช่วยเหลือ ซึ่งเป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่ต้องการของสังคม ที่ทำให้เด็กอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข

ผู้วิจัยได้เป็นครูสอนระดับปฐมวัย โรงเรียนเมทนีดล ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2564 ซึ่งเป็นสถาบันที่เปิดสอนในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีจำนวนนักเรียนไม่มากนัก โดยใช้หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเปิดโอกาสให้กับนักเรียนพัฒนาให้มีคุณภาพสูงสุด ซึ่งเป็นสถาบันหนึ่งที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนวิชาการต่างๆ และยังทำหน้าที่ในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักเรียน โรงเรียนเมทนีดล จึงเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเด็กโดยตรง และมีความสำคัญต่อการปลูกฝังความรู้คู่ความดี พร้อมทั้งการพัฒนาความมีวินัยในตนเองเป็นอย่างยิ่ง แต่ปัญหาและอุปสรรคใน

การดำเนินงานของโรงเรียนมีอยู่บางประการ เช่น เด็กขาดทักษะบางอย่างที่ควรต้องพัฒนา ควรเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเอง และความรับผิดชอบในชั้นเรียน

จากเหตุผล และสภาพปัญหาที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรม การเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อส่งเสริมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย โดยเน้นการรับรู้จากการเล่านิทาน และแบบอย่างที่ดีของตัวละครต่างๆ ซึ่งจะส่งผลให้เด็กปฐมวัยได้ปฏิบัติในสิ่งที่ดี และเป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยเฉพาะพฤติกรรมคุณธรรมพื้นฐาน การเล่านิทานให้เด็กนำไปปฏิบัติ แล้วติดตามผลการปฏิบัติตามนิทานแต่ละเรื่องเป็นการย้ำให้เด็กจำและเข้าใจ ผลการวิจัยที่จะเป็นรูปแบบของการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมให้กับเด็กเพื่อเป็นคนดีของสังคมต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กนักเรียนชาย-หญิง ที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเมทนีดล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดขอนแก่น รวมจำนวน 32 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง และแบบสังเกตพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย

3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย

3.1 แผนการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ได้แก่ 1) หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี เกี่ยวกับพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย 2) ศึกษานิทานทั่วไป โดยมีเนื้อหาส่งเสริมพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ในด้านความรับผิดชอบ ด้านความสามัคคี ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน อดกลั้น ได้แก่ หนังสือนิทานของกรมวิชาการ ส่วนกรมศาสนา และกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 8 เรื่อง โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้ (1) เป็นนิทานที่มีการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย (2) นิทานมีตัวละครไม่มากเกินไป (3) นิทานมีฉากและบรรยากาศที่เหมาะสมกับเด็ก (4) นิทานมีโครงเรื่องสั้นๆ ง่ายๆ ไม่ยุ่งยากซับซ้อน นิทานมีแนวคิดและสาระสำคัญของเรื่องที่ดี มีคติสอนใจในด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน อดกลั้น ด้านความรับผิดชอบ และความสามัคคี (5) คัดกรองนิทาน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเกณฑ์การคัดเลือก จาก 9 เรื่อง

คัดเลือกแล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกนิทานที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยที่ส่งเสริมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 8 เรื่อง

3.2 ผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกนิทาน จาก 8 เรื่อง ประกอบด้วย 1) นิทานเรื่อง หัวผักกาดยักษ์ 2) นิทานเรื่อง ดอกไม้วีเศษกับนินทน้อยผู้อารี 3) นิทานเรื่อง ต้นมิวีนัย 4) นิทานเรื่อง ช่างน้อยคอยได้ 5) นิทานเรื่อง ผักแสนอร่อยของชนปุย 6) นิทานเรื่อง หนูชอบไปโรงเรียน 7) นิทานเรื่อง กระเป๋าสตางค์สีแดง และ 8) นิทานเรื่อง เป็ดน้อยรู้จักหักห้ามใจ

3.3 นำหนังสือนิทาน ที่ผู้เชี่ยวชาญเลือกมาเป็นสื่อประกอบในการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาล อายุระหว่าง 5-6 ปี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ ความอดทน อดกลั้น ความรับผิดชอบ และความสามัคคีเนื้อเรื่อง ได้ถูกต้อง เนื้อหาส่งเสริมพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย

3.4 ศึกษารายละเอียดของเนื้อเรื่องในนิทาน เพื่อสร้างสื่อ เครื่องแต่งกายที่คาดศีรษะ และฉากตามสถานการณ์เนื้อเรื่องในนิทาน ประกอบการใช้สถานการณ์จำลองตามเนื้อเรื่องนิทานที่ได้คัดเลือก

3.5 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานและ การใช้สถานการณ์จำลอง

3.6 การสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง โดยนิทาน 8 เรื่อง สอนสัปดาห์ละ 3 วัน เรื่องละ 3 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 8 สัปดาห์มีแผนทั้งหมด 8 แผน

3.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณา เพื่อหาความสอดคล้องของจุดประสงค์ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล จำนวน 5 ท่าน

3.8 จัดทำแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรม เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่อง ของแผนที่ร่างเสร็จเรียบร้อยแล้ว แบบประเมินผลการเรียนรู้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย เหมาะสมน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 121)

3.9 นำแบบประเมินแผนการจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ ที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้เสนอแนะ

3.10 ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเห็นชอบตรงกันให้ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้คำพูดตามเนื้อเรื่องในนิทานแต่ละเรื่อง

3.11 แก้ไขและปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

ฉบับสมบูรณ์และนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดกิจกรรมต่อไป

4. ขั้นตอนในการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาค้นคว้าจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย

4.2 ดำเนินการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านความซื่อสัตย์ (2) ด้านความอดทน อดกลั้น (3) ด้านความรับผิดชอบ และ (4) ด้านความสามัคคี และการกำหนดขอบข่ายที่ต้องถาม กำหนดขอบเขตเนื้อหาแบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ (1) สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมตามกรอบที่กำหนดจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ได้นำเสนอผู้มีประสบการณ์ จำนวน 5 ท่าน ชุดเดิม (2) นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่สร้างไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์และนำเสนออาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาเนื้อหาให้ถูกต้องเหมาะสมและตรงตามวัตถุประสงค์พร้อมทั้งนำไปปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเป็นฉบับสมบูรณ์ (3) นำแบบสังเกตพฤติกรรมมาตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขพร้อมกับแบบประเมินความสอดคล้อง IOC มาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความถูกต้องทางภาษาความตรงตามโครงสร้าง และความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์ (4) นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ผ่านการประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามกับแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ซึ่งเป็นชุดเดียวกัน หาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร IOC มีค่าอยู่ระหว่าง .80-1.00

4.3 จัดทำแบบสังเกตพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

5. วิธีดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เป็นเวลา 8 สัปดาห์โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) สร้างความคุ้นเคยกับเด็กกลุ่มตัวอย่าง 2) จัดเตรียมสภาพแวดล้อมภายในสถานที่ที่ทำการทดลองให้เหมาะสม 3) จัดเก็บข้อมูลพื้นฐานทุกด้าน (Baseline Data) โดยการสังเกตพฤติกรรมคุณธรรมของปฐมวัย จากการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลองของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ ได้แก่ วันพุธ วันพฤหัสบดี วันศุกร์ วันละ 30 นาทีโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น บันทึกการสังเกตพฤติกรรม โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย 1 คน รวมผู้สังเกตพฤติกรรม จำนวน 2 คน 4) วัน และกิจกรรมที่ทำการทดลอง และสังเกต 5) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ (ขั้นนำ) นำเด็กเข้าสู่บทเรียนโดยสนทนาร่วมกันเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมโดยบอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้เด็กทราบ ขั้นที่ 2 ขั้นจัดกิจกรรม ได้สร้างสถานการณ์จำลองที่กำหนดขึ้น และใช้การเล่นิทานประกอบ เพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ เด็กแสดง

บทบาทตามลำดับเหตุการณ์ในนิทาน ทั้งนี้ครูมีบทบาทช่วยแนะนำเด็ก จัดหาสื่อที่ใช้ประกอบการแสดง สังเกตพร้อมทั้งให้กำลังใจ และกระตุ้นให้เด็กดำเนินการแสดงจนจบ ชั้นที่ 3 ชั้นวิเคราะห์และอภิปราย เมื่อกิจกรรมสิ้นสุดลงครู และเด็กร่วมกันวิเคราะห์บทบาทที่แสดง ในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมและอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรม และบทบาทที่แสดงทั้งกลุ่มที่แสดง และกลุ่มผู้ชม ชั้นที่ 4 ชั้นสรุป ครู และเด็กช่วยกันสรุปประเด็นสำคัญของสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในนิทาน โดยครูสอดแทรกพฤติกรรมคุณธรรมพื้นฐานของปฐมวัย เพื่อโยงเข้าหาตัวเด็ก เมื่อกิจกรรมสิ้นสุดลงครูและเด็กร่วมกันวิเคราะห์บทบาทที่แสดงในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมและอภิปราย แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับบทบาทที่แสดง ว่ามีใครทำอะไร ที่ไหนและเกิดผลอย่างไร และสรุปร่วมกันในด้านการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือ และการแบ่งปัน สำหรับบทบาทครู ครูมีบทบาทช่วยแนะนำเด็ก ให้กำลังใจ และกระตุ้นให้เด็กดำเนินการแสดงจนจบ กระตุ้นให้เด็กกลุ่มต่างๆ ได้เสนอความคิดเห็น ด้วยวิธีการใช้คำถามปลายเปิด เพื่อให้เกิดพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับปฐมวัย โดยทบทวนถึงเนื้อหาที่เด็กได้แสดงตามสถานการณ์จำลอง และ 6) เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้วผู้วิจัยนำแบบสังเกตพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่อไป

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสังเกตพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งมีหลักการดำเนินการ ดังนี้ 1) การเก็บข้อมูล จากการบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้ผู้สังเกตพฤติกรรม จำนวน 2 คน คือ ผู้วิจัย และครูปฐมวัย 1 คน มีหลักในการเลือก คือเป็นครูที่มีวุฒิปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต และมีประสบการณ์ในการสอนเด็กปฐมวัยมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี 2) เก็บข้อมูลพื้นฐานทุกด้าน จากกลุ่มตัวอย่าง 15 คน โดยแบบสังเกตพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน อดกลั้น ด้านความรับผิดชอบ และด้านความสามัคคี จากการร่วมกิจกรรมเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง โดยใช้เวลาประมาณมุละ 30 นาที ซึ่งแบบสังเกตพฤติกรรม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 3 ระดับ จำนวน 4 ด้าน มีจำนวน 20 ข้อ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกคำตอบ เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย โดยรวมได้แบ่งการให้คะแนนเป็น 3 ระดับ 3) ทำการบันทึก โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ในระหว่างกิจกรรม โดยหมุนเวียนลำดับก่อนหลังจนสิ้นสุดการทดลอง 4) เมื่อสิ้นสุดในแต่ละสัปดาห์ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานทุกด้าน เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ช่วงเวลา 8 สัปดาห์ 5) เมื่อสิ้นสุดแต่ละสัปดาห์ นำคะแนนของผู้สังเกต ทั้ง 2 คน มาหาผลรวม เพื่อนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

4. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ผู้วิจัยสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ก่อน และหลังการจัดกิจกรรม

คะแนน	N	$\bar{x}$	S.D.
ก่อนการจัดกิจกรรม	15	7.00	0.70
หลังการจัดกิจกรรม	15	12.75	0.73

จากตารางที่ 1 พบว่า พฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง มีค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

พฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง มีค่าเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม คุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความซื่อสัตย์ คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาคือ ด้านความอดทน อดกลั้น คิดเป็นร้อยละ 88.00 ด้านความรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 83.56 และด้านที่ต่ำสุด คือ ด้านความสามัคคี คิดเป็นร้อยละ 79.56 โดยก่อนการจัดกิจกรรมนั้น โดยรวมมีค่าร้อยละ 44.44 ถึง 48.89 ซึ่งแสดงว่าคุณธรรมในเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง มีพฤติกรรมที่สูงขึ้นซึ่งพฤติกรรมแต่ละด้านทำให้เด็ก หรือส่งผลให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณลักษณะพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัย เกี่ยวกับความซื่อสัตย์ ความอดทน อดกลั้น ความรับผิดชอบต่อความสามัคคีมากขึ้น สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดกิจกรรมเล่นิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น มีกระบวนการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบคือ ได้ศึกษาหลักสูตรปฐมวัย 2560 มีการวิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหา ศึกษาแนวทางการเขียนแผนการจัดกิจกรรมตามที่ได้ศึกษาแล้วนำแผนการจัดกิจกรรมที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ทั้งในด้านแผนการจัดการเรียนโดยรวม เนื้อหา ผลการเรียนรู้ กิจกรรม สื่อและการประเมินผล ซึ่งผลจากการประเมินแผนการจัดกิจกรรมได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แสดงว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมาก ก่อนนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง และการจัดกิจกรรม

การเล่นนิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อส่งเสริมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น เนื้อหาของนิทานจะส่งเสริมพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ในด้านความรับผิดชอบ มีความสามัคคี มีความซื่อสัตย์ มีความอดทน อดกลั้น โดยใช้วิธีการเล่นนิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง โดยครูแบ่งกลุ่มวางแผนตามบทบาทของแต่ละคน เพื่อเล่นเป็นตัวละคร กลุ่มผู้ชม และร่วมกันสรุปประเด็นสำคัญของสถานการณ์นั้นๆ โดยผลัดเปลี่ยนกันแสดงบทบาทใน 1 สัปดาห์ ในการจัดกิจกรรมเล่นนิทานจะจัดสถานการณ์จำลองตามเนื้อเรื่องในนิทาน โดยให้เด็กได้อยู่ในสถานการณ์ที่มีสภาพเหมือนจริงตามเนื้อเรื่องของนิทาน ซึ่งมีการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเสมือนจริง โดยครูได้กำหนดกติกา และแบ่งกลุ่มให้เด็กตามบทบาทของแต่ละคน เพื่อเล่นเป็นตัวละครตามนิทาน โดยฝึกปฏิบัติและแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับแนวคิดของกุลยา ตันติผลาชีวะ (2541, หน้า, 10-19) ได้กล่าวถึงการเล่นนิทานที่มีขั้นตอนการดำเนินการเป็นลำดับ ในแต่ละขั้นตอนของการเล่า ต้องมีการจัดเตรียมให้เหมาะสม จึงจะทำให้การเล่นนิทานมีความหมายประทับใจแก่ผู้ฟัง แม้ว่านิทานจะเป็นสิ่งที่เด็กชอบ และพร้อมที่จะฟังอยู่เสมอก็ตาม นิทานทุกเรื่องกับการเล่าทุกครั้ง ไม่สามารถตั้งใจให้เด็กอยู่กับที่ได้ตั้งแต่ต้นจนจบวัน แต่กระบวนการเล่นนั้น จะมีขั้นตอนการเตรียมการที่ดี นอกจากจะทำให้เด็กดำเนินไปสู่จุดประสงค์ของผู้เล่าที่ต้องการแล้ว ต้องทำให้เด็กเพลิดเพลินกับนิทานที่เล่าด้วยในการเตรียมการเพื่อการเล่า ครูเป็นผู้เล่า ครูต้องจัดเตรียมเนื้อหานิทานก่อน ถ้าเป็นนิทานที่มาจากหนังสือนิทาน ครูควรต้องอ่านให้เข้าใจ จำเนื้อเรื่องให้ได้ เมื่อนำไปเล่าประกอบภาพในหนังสือจะได้พูดความต่อเนื่องเป็นเรื่องราว มีการหยุดพักถามตอบจะทำให้เข้าใจง่ายไม่สับสน สอดคล้องกับแนวคิดของแบนดูรา (Bandura) ที่ว่าการเรียนรู้ทางสังคมเกิดจากการได้เห็น การกระทำอันเป็นตัวอย่างจากบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้องกับเด็ก (สิริมา ภิโญอนันตพงษ์, 2550, หน้า 65) ซึ่งพฤติกรรมของมนุษย์เรา ส่วนมากเป็นการเรียนรู้จากการสังเกต การเลียนแบบจากตัวแบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของอริสา โสคำภา (2551, หน้า 65) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นนิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า เด็กปฐมวัยก่อนจัดกิจกรรมและระหว่างการจัดกิจกรรมเล่นนิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ในแต่ละช่วงสัปดาห์มีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมทางสังคมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของสุตา เจ๊ะอูมา (2556, หน้า 263-275) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถในการคิดย้อนกลับตามทฤษฎีของเพียเจท์ของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช พบว่า 1) ความสามารถในการคิดย้อนกลับตามทฤษฎีของเพียเจท์โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการ คิดย้อนเชิงอนุรักษ์ เชิงเปรียบเทียบ เชิงพื้นฐานคณิตศาสตร์ และเชิงจริยธรรมของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังการทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของปิมภา ร่วมสุข (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างสื่อนิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจในเด็กปฐมวัย พบว่า สื่อนิทานที่

ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมคุณธรรมความมีน้ำใจของกลุ่มตัวอย่างโดยค่าคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง เล่านิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยนั้น ควรมีเวลาให้เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนอย่างเพียงพอ ทั้งขั้นการกำหนดปัญหา การตั้งสมมติฐาน การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุป และการรายงาน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตน

1.2 ครูต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมก่อนสอนทุกครั้ง เช่น หนังสือนิทานและเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ประกอบในการใช้สถานการณ์จำลอง

1.3 ครูต้องศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ควรนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับชั้นอื่นๆ หรืออาจนำไปปรับใช้ตามความเหมาะสม

2.2 ควรนำการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลองไปศึกษาวิจัยร่วมกับตัวแปรอื่นๆ

2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง กับวิธีสอนอื่นๆ ว่าจะส่งผลต่อพัฒนาการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย องค์ความรู้ที่ได้รับ มีดังนี้

1. การศึกษาการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเมทนีดล ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 15 คน ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง มีคะแนนเฉลี่ย 28.00 คิดเป็นร้อยละ 46.67 หลังจากที่ได้รับกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เด็กปฐมวัยมี

คะแนนเพิ่มขึ้น มีคะแนนเฉลี่ย 51.00 คิดเป็นร้อยละ 85.00 หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

2. พฤติกรรมคุณธรรมสำหรับเด็กปฐมวัยในการจัดกิจกรรมเล่นนิทานประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง โดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

2.1 ด้านความซื่อสัตย์ เด็กมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นเกี่ยวกับการพูดความจริงไม่พูดโกหกไม่ใส่ร้ายผู้อื่น ไม่นำของผู้อื่นมาเป็นของตนเองตรงต่อเวลาในกฎระเบียบวินัย ตอบคำถามเกี่ยวกับสิทธิของตนเองเคารพสิทธิผู้อื่น ยอมรับการกระทำที่ไม่ถูกต้องของตนเอง

2.2 ด้านความอดทน อดกลั้น เด็กมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นเกี่ยวกับการรู้จักการรอคอย ตั้งใจเพียรพยายาม ควบคุมอารมณ์ของตนเองขยันหมั่นเพียรที่จะทำงานให้สำเร็จ ยอมเสียสละเล่นและทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้

2.3 ด้านความสามัคคี เด็กมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นเกี่ยวกับความรักและเห็นอกเห็นใจผู้อื่นรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น เป็นผู้นำ ผู้ตามได้เหมาะสมกับสถานการณ์

2.4 ด้านความรับผิดชอบ เด็กมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นเกี่ยวกับความสามารถในการตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย เก็บของเข้าที่เรียบร้อยปฏิบัติตามข้อตกลง รู้จักหน้าที่ทำตามหน้าที่อย่างดีรักษาของส่วนรวม

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: ศรุสภาลาดพร้าว.
- กุลยา ตันติผลลาชีวะ. (2541). การเล่านิทาน. *การศึกษาศาสตร์*, 2(2), 10-19.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2555). วินัยในตนเองและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 17(1), 3-15.
- _____. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิมภา ร่วมสุข. (2557). *การสร้างสื่อนิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจในเด็กปฐมวัย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรีชา ธรรมา. (2546). *วินัยแห่งตน*. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับที่ 26. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เรืองศักดิ์ ปิ่นประทีป. (2548). *กระบวนการสร้างนิทานเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2550). *เอกสารประกอบการเรียนวิชา ECED 201 การศึกษาปฐมวัย Early Childhood Education*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุดา เจ๊ะอูมา. (2556). ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถในการคิดย้อนกลับตามทฤษฎีของเพียเจท์ ของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal*, 6(3), 263-275.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- อริสา โสคำภา. (2551). *พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่า นิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง*. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

